

Regeringskansliet,
Finansdepartementet

Remiss av slutbetänkandet reboot – omstart för den digitala förvaltningen (SOU 2017:114)

Datainspektionen har granskat betänkandet huvudsakligen utifrån myndighetens uppgift att verka för att människor skyddas mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter. Datainspektionen lämnar följande synpunkter.

Sammanfattning

Datainspektionen anser att den föreslagna bestämmelsen att statliga myndigheter ska få samverka utanför sina verksamhetsområden i frågor om digitalisering av den offentliga förvaltningen inte är tillräckligt tydlig och att den därför inte kan utgöra rättslig grund för behandling av personuppgifter. Datainspektionen avstyrker därför förslaget i sin nuvarande utformning.

När det gäller förslaget att staten ska utfärda elektroniska identitetshandlingar anser Datainspektionen att utredningen brister då den inte prövar huruvida de föreslagna bestämmelserna är förenliga med tillämpliga dataskyddsbestämmelser.

Inspektionen är positiv till utredningens förslag att använda pseudonymer för gränsöverskridande identifiering med svenska elektroniska identitetshandlingar samt förslaget att Skatteverket inrättar ett svenskt register över säkerställda kopplingar mellan europeiska elektroniska identitetshandlingar och svenska personnummer.

Datainspektionen är positiv till att det genom lag skapas förutsättningar för en infrastruktur för digital post i syfte att skapa en säker lösning för hantering av digital post från myndigheter och vissa privata aktörer.

Datainspektionen anser dock att förslaget genom otydliga ändamål och brist på skyddsåtgärder inte uppnår det avsedda syftet. Istället för att stödja en infrastruktur för säker digital post, är risken att förslaget kommer att leda till att det byggs upp stora samlingar personuppgifter, av bland annat känsliga karaktär, som saknar tydliga ändamål och tillräckligt skydd. Vidare saknas integritetsanalyser med tydligt redovisade proportionalitetsbedömningar. Datainspektionen avstyrker därför förslaget i sin nuvarande utformning.

5.1 Förordning (2003:770) om statliga myndigheters elektroniska informationsutbyte

Utredningen föreslår att statliga myndigheter ska få samverka utanför sina verksamhetsområden i frågor om digitalisering av den offentliga förvaltningen. Den föreslagna bestämmelsen är vagt formulerad och det är otydligt vad bestämmelsen egentligen ger för mandat till myndigheterna. Datainspektionen anser att denna bestämmelse inte i sig kan utgöra rättslig grund för personuppgiftsbehandling, enligt artikel 6 dataskyddsförordningen och det är viktigt att det framgår tydligt av regleringen. Datainspektionen avstyrker därför förslaget i sin nuvarande utformning.

12 Statlig elektronisk identitetshandling

Utredningen föreslår att staten ska utfärda elektroniska identitetshandlingar. Enligt förslaget ska en statlig elektronisk identitetshandling innehålla vissa angivna uppgifter. Därutöver ges regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att lägga till andra uppgifter om en individ till. Utredningen bedömer att det noga bör övervägas om elektroniska identitetshandlingar ska innehålla biometriska uppgifter, men hänvisar till att frågan om identitetshandlingar ska innehålla biometriska uppgifter ingår i uppdraget till 2017 års ID-kortsutredning. Betänkandet saknar en analys av hur de föreslagna bestämmelserna förhåller sig till tillämpliga dataskyddsbestämmelser.

Datainspektionen vill i detta sammanhang lyfta fram det faktum att statliga elektroniska identitetshandlingar kommer att användas på ett sådant vis att dataskyddsförordningen kommer vara tillämplig. Det finns därmed ett behov av att redan från början genomföra en analys av huruvida de föreslagna bestämmelserna är förenliga med dataskyddsförordningen, jfr kravet på inbyggt dataskydd och dataskydd som standard enligt artikel 25 dataskyddsförordningen. Ett exempel som visar på behovet av en sådan analys är att utredningen uppmärksammar frågan huruvida biometriska

uppgifter ska ingå i den elektroniska identiteten. Biometriska uppgifter som entydigt identifierar en person är känsliga personuppgifter enligt artikel 9 dataskyddsförordningen. Utgångspunkten är att behandling av känsliga personuppgifter är förbjuden. Den allt större mängden personuppgifter som lagras i pass och andra identitetshandlingar behöver enligt Datainspektionen vägas upp av åtgärder som har till syfte att garantera säkerheten för personuppgifterna. När det gäller fingeravtryck i pass har inspektionen tidigare lyft fram är det svårt att uppnå garantier för att biometriska uppgifter om svenska medborgare inte missbrukas vid passkontroller i andra länder. Datainspektionen anser, mot bakgrund av vad som ovan anförts, att det finns anledning att i det fortsatta lagstiftningsarbetet analysera huruvida de föreslagna bestämmelserna är förenliga med dataskyddsförordningen för att säkerställa att den utökade behandlingen av personuppgifter motsvaras av tillräckliga skyddsåtgärder för de registrerades del.

16-18 Gränsöverskridande användning av elektroniska identitetshandlingar

Utredningen bedömer att Sverige aktivt bör delta i det europeiska arbetet med att möjliggöra gränsöverskridande användning av elektroniska identitetshandlingar enligt eIDAS-förordningen. I bilagan till kommissionens genomförandeförordning till eIDAS-förordningen (EU) 2015/1501 listas en minimiuppsättning av personidentitetsuppgifter för fysiska personer som ska finnas i en elektronisk identitetshandling som ska användas vid gränsöverskridande identifiering. Enligt artikel 6.2 genomförandeförordningen får noderna inte lagra några personuppgifter, utom för det ändamål som anges i artikel 9.3. Ändamålet i artikel 9.3 gäller att uppgifter ska lagras för att kunna rekonstruera ordningsföljden av händelser vid incidenter.

När personer identifierar sig mot svenska e-tjänster krävs det i vissa fall att personen kan identifiera sig med svenskt personnummer, vilket i utgångsläget inte är möjligt att göra med en utländsk elektronisk identitetshandling eftersom den kommer att sakna personnummer. Datainspektionen är positiv till utredningens förslag att Skatteverket ska inrätta ett svenskt register över säkerställda kopplingar mellan europeiska elektroniska identitetshandlingar och svenska personnummer. Inspektionen är även positiv till utredningens förslag att ta fram ett system för pseudonymer för gränsöverskridande identifiering i syfte att undvika att personnummer förs utanför Sveriges gränser vid gränsöverskridande användning av svenska elektroniska identitetshandlingar.

21 En lag om infrastruktur för digital post

Datainspektionen är positiv till att det genom lag skapas förutsättningar för en infrastruktur för digital post i syfte att skapa en säker lösning för hantering av digital post från myndigheter och vissa privata aktörer.

Datainspektionen anser dock att förslaget genom otydliga ändamål och brist på skyddsåtgärder inte uppnår det avsedda syftet. Istället för att stödja en infrastruktur för säker digital post, är risken att förslaget kommer att leda till att det byggs upp stora samlingar personuppgifter, av bland annat känsliga karaktär, som saknar tydliga ändamål och tillräckligt skydd. All personuppgiftsbehandling ska enligt artikel 5 i dataskyddsförordningen ha berättigade ändamål och dessa ska stå i proportion till det intrång i den enskildes integritet som behandlingen kan komma att medföra. Det är därför inte möjligt att ha så otydliga ändamål.

Datainspektionens bedömning är dessutom att dessa uppgiftssamlingar kräver att lagstiftaren även enligt regeringsformen genomför integritetsanalyser med tydligt redovisade proportionalitetsbedömningar. Sådana analyser saknas och därmed saknas även de skyddsåtgärder som ska skapa proportionalitet.

Datainspektionen avstyrker därför förslaget i sin nuvarande utformning.

21.1 Utredningens tidigare överväganden och förslag

Enligt förslaget ska statliga myndigheter sända digital post genom infrastrukturen om det inte finns särskilda skäl att underlåta detta. Vidare föreslås att kommuner, landsting och privata utförare av kommunala angelägenheter ska få ansluta sig som avsändare. Det ska även vara möjligt för regeringen att besluta om att företag och organisationer som utför en uppgift av allmän intresse ska få ansluta sig som avsändare. I förslaget till förordning om infrastruktur för digital post (s. 54 i betänkandet) anges friskolor, banker, försäkringsföretag, pensionsförvaltare, kreditupplysningsföretag, apotek, bilbesiktningsföretag och bostadsföretag som sådana företag och organisationer som får ansluta sig. Individer och företag får ansluta sig som mottagare.

Förslaget innebär att infrastrukturen kommer att kunna användas för att skicka digital post från en stor del av den offentliga och privata sektorn i Sverige till samtliga individer och företag. Det får därför antas att en stor mängd uppgifter om en stor del av Sveriges befolkning kommer att behandlas inom infrastrukturen. Mot bakgrund av den breda kretsen av

avsändare får det även antas att en stor mängd känsliga personuppgifter om enskilda kommer att behandlas inom infrastrukturen och även andra uppgifter av integritetskänslig karaktär, exempelvis i kommunikation från hälso- och sjukvård, socialtjänst, skolor, rättsväsendet, kronofogden, försäkringsföretag och banker.

Enligt 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen är var och en gentemot det allmänna skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden. Denna rättighet är dock inte absolut utan kan enligt 2 kap. 20-21 §§ regeringsformen begränsas genom lag efter en proportionalitetsbedömning. Lagstiftaren måste redovisa vilka avvägningar som gjorts vid proportionalitetsbedömningen.

Det framgår inte tydligt i betänkandet om utredningen anser att den behandling av personuppgifter som kommer att utföras inom infrastrukturen utgör ett sådant intrång i den personliga integriteten som omfattas av 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen. I betänkandet hänvisas till att utredningen i delbetänkandet¹ anförde att en anslutning som mottagare till Mina meddelanden inte innebär ett betydande intrång i den personliga integriteten, eftersom ingen kommer att anslutas som mottagare utan samtycke samt att det inte heller innebär övervakning eller kartläggning av individens förhållanden utan att någon först brutit mot gällande regler.

Datainspektionen anser att den behandling av personuppgifter som kommer att utföras inom infrastrukturen utgör ett sådant intrång i den personliga integriteten som omfattas av 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen.

Datainspektionen ifrågasätter inledningsvis att behandlingen kan ske med stöd av samtycke från den enskilde. Utrymmet att få ett frivilligt samtycke är begränsat inom offentlig verksamhet, skäl 43 dataskyddsförordningen. Se vidare avsnitt 21.6.5 i detta yttrande för resonemang kring frivilligt samtycke. Utredningen tycks även ha antagit att endast uppgifter om mottagare kommer att behandlas inom infrastrukturen. Det är enligt Datainspektionen ett felaktigt antagande. Den digitala post som skickas kommer oundvikligen att innehålla uppgifter om personer som inte samtyckt till att anslutas som mottagare. Utredningen konstaterar även senare i betänkandet (s. 403) att slagningar i förmedlingsadressregistret kommer att göras av avsändare på i stort sett hela Sveriges befolkning fastän de inte har anmält sig till infrastrukturen Mina meddelanden eller vill registreras i

¹ SOU 2017:23, digitalforvaltning.nu.

förmedlingsadressregistret. Dessutom ger samtycke som rättslig grund inte stöd till nationella kompletterande regler enligt artikel 6.2 och 6.3 dataskyddsförordningen. Även detta utvecklas vidare i avsnitt 21.6.5.

Enligt Datainspektionen går det inte att konstatera att personuppgiftsbehandlingen inom Mina meddelanden inte kommer att innebära kartläggning eller övervakning av individens förhållanden med hänvisning till att det först krävs att någon bryter mot gällande regler för Mina meddelanden. Enligt Datainspektionen utgör regler som begränsar rätten att komma åt och använda uppgifterna, skyddsåtgärder som krävs just för att själva behandlingen som sådan kan leda till övervakning och kartläggning av individer. Det är enligt regeringsformen lagstiftaren som ska se till att detta skydd ges de enskilda. Vidare krävs det enligt regeringsformen att lagstiftaren gör en proportionalitetsbedömning och i lagstiftning säkerställer att behandlingen är proportionerlig. Det är således inte tillräckligt att hänvisa till allmänna villkor som införts av Skatteverket för att påvisa att Mina meddelanden inte kan användas för leverantörer av brevlådetjänsters övervakning och kartläggning av individer.

Den föreslagna lagen om infrastruktur för digital post innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. Nationell lagstiftning som införs som komplement till dataskyddsförordningen måste vara tydlig och precis och proportionell mot det legitima mål som eftersträvas (skäl 41 och artikel 6.3 dataskyddsförordningen).

Enligt Datainspektionen krävs att regleringen är utformad så att den säkerställer att intrånget i den personliga integriteten är proportionell i förhållande till vad som uppnås med behandlingen för att de krav som framgår av såväl regeringsformen som dataskyddsförordningen ska uppnås. Behandlingen ska begränsas till vad som är nödvändigt för de ändamål som bedömts vara berättigade. Intrånget ska mötas av integritetshöjande bestämmelser till förmån för den enskilde vars uppgifter behandlas och sådana bestämmelser ska omfattas av lagreglering.

Datainspektionen konstaterar att utredningen (s. 425 i betänkandet) framför att det i utredningens förslag finns bestämmelser som säkerställer skyddet för de registrerades integritet, t.ex. i form av behörighets- och sökbegränsningar. Dessa bestämmelser utgör upplysningsbestämmelser om att regeringen, eller i vissa fall den myndighet som regeringen bestämmer, med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen får meddela föreskrifter. För att uppfylla kraven i regeringsformen krävs dock lagreglering och det är inte tillräckligt med en upplysningsbestämmelse av aktuellt slag. Lagregleringen

måste tillse att uppgifterna skyddas och endast behandlas för de ändamål som bedömts vara berättigade. I detta fall behöver, enligt Datainspektionen, skyddsåtgärderna vara både tekniska och organisatoriska för att begränsa andra än de som ska läsa sin digitala post att ta del av uppgifterna. Datainspektionen ställer sig frågande vilka som ska ges åtkomst till uppgifterna och vilka sökmöjligheter som ska finnas, utifrån att tjänsten ska vara en säker infrastruktur för digital post.

21.6.5 Bedömning av rättslig grund

I avsnittet redogörs för de rättsliga grunderna enligt artikel 6.1 i dataskyddsförordningen som utredningen anser ger stöd för behandlingen av personuppgifter i Mina meddelanden. Utredningen anser att de rättsliga grunderna i artikel 6.1 a, c och e ger stöd åt behandlingarna i Mina meddelanden. För slagning i förmedlingsregistret på individer som inte är anslutna till Mina meddelanden konstaterar utredningen att den rättsliga grunden samtycke inte kan användas.

Utredningens bedömning tar endast sikte på personuppgiftsbehandling i Mina meddelanden generellt och vid slagning i förmedlingsregistret på personer som inte anslutit sig som mottagare. Datainspektionen vill i sammanhanget påpeka att det inte är infrastrukturen Mina meddelanden som måste ha en rättslig grund för personuppgiftsbehandlingen utan varje behandling som en personuppgiftsansvarig utför. En bedömning av rättslig grund kräver därför en analys av de behandlingar som varje personuppgiftsansvarig utför inom ramen för Mina meddelanden.

Den rättsliga grunden avgör i vilken mån personuppgiftsbehandlingen kan regleras i nationell rätt enligt artikel 6.2 och 6.3 i dataskyddsförordningen och vilka rättigheter de registrerade har gentemot den personuppgiftsansvarige. Datainspektionen anser därför att det i den fortsatta beredningen tydligare bör analyseras vilken rättslig grund avsändare och leverantör av brevlådetjänster för digital post har för de olika behandlingar som utförs vid användande av Mina meddelanden.

Datainspektionen delar bedömningen att samtycke inte kan användas som rättslig grund när det gäller behandling av personuppgifter om individer som inte anslutit sig till Mina meddelanden. Som framgår ovan i avsnitt 21.1 i detta yttrande anser Datainspektionen att utredningen inte tycks ha tagit hänsyn till att digital post kommer att innehålla personuppgifter om andra personer än de anslutna mottagarna. Samtycke kan inte utgöra rättslig grund för den personuppgiftsbehandling som utförs av avsändare och leverantörer

av brevlådetjänster för digital post för behandling av personuppgifter om personer som inte anslutit sig som mottagare.

Datainspektionen anser, såsom framgår i avsnitt 21.1, att det även i övrigt föreligger svårigheter att bygga den rättsliga grunden på samtycke. Enligt dataskyddsförordningen krävs bland annat att ett samtycke är frivilligt för att det ska anses giltigt. Av skäl 43 i dataskyddsförordningen framgår att samtycke inte bör utgöra giltig rättslig grund för behandling av personuppgifter i ett särskilt fall där det råder betydande ojämlikhet mellan den registrerade och den personuppgiftsansvarige, särskilt om den personuppgiftsansvarige är en offentlig myndighet. I utredningens bedömning av samtycke som rättslig grund saknas analys av möjligheten att inhämta ett frivilligt samtycke. Frivilligheten kan ifrågasättas i takt med att anslutning till Mina meddelanden i större utsträckning förväntas för att den enskilde ska åtnjuta vissa fördelar, exempelvis snabbare utbetalning av skatteåterbäring från Skatteverket.

Valet av samtycke som rättslig grund påverkar även möjligheten till nationell reglering av personuppgiftsbehandlingen. Enligt artikel 6.2 i dataskyddsförordningen ges den nationella lagstiftaren möjlighet att reglera personuppgiftsbehandlingen i de fall behandlingen sker med stöd av de rättsliga grunderna i artikel 6.1 c och e. Den möjligheten saknas däremot när det gäller behandling som sker med stöd av samtycke.

Sammanfattningsvis efterfrågar Datainspektionen generellt tydligare analys kring de rättsliga grunderna. Om samtycke bedöms vara den rättsliga grunden, behöver dessutom förutsättningarna för ett frivilligt samtycke utredas och stödet för den nationella regleringen beskrivas.

21.7 Ändamål för personuppgiftsbehandling inom Mina meddelanden

Utredningen föreslår ändamål för behandling av personuppgifter i Mina meddelanden. Enligt artikel 5.1 b i dataskyddsförordningen samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Utredningen framför att genom att ange ändamålen för personuppgiftsbehandlingen inom mina Meddelanden kan användningen och spridningen av personuppgifterna begränsas.

Datainspektionen anser att de ändamål som föreslås i betänkandet inte gör det möjligt för de personuppgiftsansvariga eller de registrerade att förstå hur personuppgifterna i Mina meddelanden får användas och spridas.

I betänkandet föreslås att personuppgifter bara får behandlas om det behövs för att hantera digital post i syfte att kunna utföra en arbetsuppgift inom en författningsreglerad verksamhet hos någon av de som anslutit sig till infrastrukturen eller lagra och bearbeta sådan digital post i syfte att erbjuda tilläggstjänster för brevlådeinnehavarna.

Enligt utredningen är bestämmelsen utformad för att tillgodose den behandling som behövs i sådan författningsreglerad verksamhet och för att skilja ut och precisera vilken information som får flöda igenom infrastrukturen begränsas denna till att bara avse sådan information som från början kommer från författningsreglerad verksamhet.

Datainspektionen anser att hantering av digital post kan utgöra en del av en avsändares behandling av personuppgifter men den rättsliga grunden för denna behandling skiljer sig inte från vad verksamheten i övrigt har för stöd för sin personuppgiftsbehandling. Finns det till dataskyddslagen kompletterande bestämmelser i en s.k. registerförfattning för en viss verksamhet ska den tillämpas även vid hantering av digital post om uppgifterna rör den verksamheten. Det innebär exempelvis att en vårdgivare som kommunicerar med en patient ska, förutom dataskyddsförordningen, tillämpa patientdatalagen. Utredningens förslag tycks snarare ta sikte på vilken typ av information som får sändas genom Mina meddelanden än för vilka ändamål personuppgifter får behandlas.

Vidare berör inte utredningen hur begränsningen till författningsreglerad verksamhet förhåller sig till förslaget att friskolor, banker, försäkringsföretag, pensionsförvaltare, kreditupplysningsföretag, apotek, bilbesiktningföretag och bostadsföretag ska få ansluta sig som avsändare.

I betänkandet saknas beskrivning av vad som avses med tilläggstjänster. Datainspektionen anser att tilläggstjänster inte i sig är ett ändamål och att avsaknaden av begränsningar när det gäller behandling av personuppgifter i tilläggstjänster gör att det inte blir möjligt att förutse hur personuppgifter som förekommer i Mina meddelanden kan komma att användas.

Såsom Datainspektionen förstår förslaget så är ändamålet vidare än att avse behandling endast som led i teknisk bearbetning eller teknisk lagring för annans räkning. Det innebär att 2 kap. 10 § tryckfrihetsförordningen inte blir tillämplig och att handlingarna blir allmänna hos den myndighet som agerar leverantör av brevlådetjänster. Den absoluta sekretess som råder för dessa uppgifter enligt 40 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen blir då inte heller gällande.

Det är viktigt både för den enskilde och för de myndigheter som ska skicka information till den enskilde att uppgifterna i tjänsten är skyddad. Om leverantören av brevlådetjänster kan ta del av och använda uppgifterna som finns lagrade i tjänsten, så är Datainspektionens bedömning att den inte kommer att kunna fylla avsedd funktion.

Att uppgifterna är skyddade, att de enbart ska behandlas för den enskildes räkning, att det bara är den enskilde som ska ha tillgång till sin brevlåda, att uppgifterna i de olika brevlådorna både tekniskt och organisatoriskt är avskilda från varandra, att leverantörerna av brevlådetjänster oavsett om dessa är myndigheter eller inte omfattas av absolut sekretess, är förutsättningar, som enligt Datainspektionen, krävs för att uppgiftssamlingen ska fylla sitt syfte.

21.8 Fördelning av personuppgiftsansvar

Datainspektionen ser positivt på att utredningen föreslår ett klargörande av vem som är personuppgiftsansvarig för de olika behandlingarna som utförs i Mina meddelanden och hur sändningskedjan ser ut. Datainspektionen anser dock att det saknas analys av konsekvenserna av den fördelning som utredningen föreslår.

Datainspektionen anser att i den fortsatta beredningen bör analyseras hur fördelningen av personuppgiftsansvaret förhåller sig till dataskyddsförordningens skyldigheter för personuppgiftsansvariga och rättigheter för registrerade. Det är viktigt att analysera om det utifrån dataskyddsförordningen behövs begränsningar i nationell rätt med anledning av att leverantörerna av brevlådetjänster inte ska ta del av uppgifterna. Datainspektionen anser också att det krävs att flödet av uppgifter mellan de olika aktörerna analyseras utifrån gällande bestämmelser om offentlighet och sekretess.

21.11 Känsliga personuppgifter

Utredningen bedömer att undantaget i artikel 9.2 g (viktigt allmänt intresse) i dataskyddsförordningen omfattar den behandling av känsliga personuppgifter som utförs av registerförande myndighet respektive avsändare samt att leverantörens behandling omfattas av undantaget i artikel 9.2 a (uttryckligt samtycke).

För att behandling av personuppgifter ska få ske enligt artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen krävs att behandlingen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller

medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen

Det är inte tillräckligt att i betänkandet konstatera att det får förutsättas att riksdagen och regeringen bedömt att den behandling av personuppgifter som försiggår inom infrastrukturens och förordningen om statliga myndigheters elektroniska informationsutbytes tillämpningsområde är proportionell mot syftet med behandlingen och inte oförenlig med det grundläggande skyddet för personuppgifter.

När det gäller behandling med samtycke som rättslig grund har Datainspektionen samma invändningar, gällande frivillighet och att fler personers uppgifter kommer att behandlas än de som är mottagare av digital post, som beskrivits i avsnitt 21.6.5 i detta yttrande.

Datainspektionen anser att om lagstiftaren inte gör en proportionalitetsbedömning och säkerställer att de personuppgifter som förekommer inom Mina meddelanden behandlas för specifika ändamål riskerar förslaget att medföra att det byggs upp en stor samling känsliga personuppgifter med otillräckligt skydd för de enskildas personliga integritet istället för en infrastruktur för säker digital post.

Detta beslut har fattats av enhetschefen Katarina Tullstedt efter föredragning av juristerna Johan Strand och Mattias Sandström.

Katarina Tullstedt, 2018-05-04 (Det här är en elektronisk signatur)
